

deres Indlæggelse, bl. a. for at muliggøre Behandling paa det gunstigst mulige Tidspunkt og forhindre de for den syge som for hans Omgivelser og for Retssikkerheden ikke sjældne uheldige Handlinger, der kan flyde af Sindssygdommen. Og i lige saa høj Grad tiltrænges der en Lovhjemmel, der kan hindre en for tidlig *Udskrivning* af disse Patienter, en Udskrivning, der selvsagt lige let kan medføre Fare for den syge, hans paarørende og Retssikkerheden.

Langt den største Del af et *Sindssygehospitals* Belægning udgøres imidlertid af Patienter med kroniske Sindssygdomme, i første Række Ungdomssløvsind (*Dementia præcox*). Ungdomssløvsind sætter ind i de unge Aar, ofte i Puberteten, og udvikler sig forskelligt: hyppigt bliver Resultatet en komplet Ødelæggelse af Sjælelivet, saa Patienten maa forblive paa Sindssygehospital Resten af Livet; undertiden standser Sygdommen tidligere, saaledes at Patienten i defekt Tilstand kan udskrives til Familien eller i Familiepleje. Ogsaa her indtræffer ofte Vanskeligheder, fordi Hospitalet mangler lovhjemlede Regler for sine Dispositioner for Patienten, idet en for tidlig Udskrivning kan være i høj Grad skadelig for alle Parter, som ogsaa for Retssikkerheden.

Men ogsaa Patientmaterialet paa en *Aandssvageanstalt* rummer vidtforskellige Typer, fra mere kroniske Tilfælde, der maa forblive paa Anstalt hele Livet, til de lettere aandssvage, der kun i Puberteten viser en saadan sjælelig Uligevægt, at de i nogle Aar maa indlægges i Anstalt til Behandling. Efter Puberteten vil de i talrige Tilfælde kunne udskrives i kontrolleret Familiepleje eller til fri Tjeneste.

Det maa da siges ikke at være overensstemmende med de virkelige Forhold, naar det i Bemærkningerne til Lovforslaget hævdes, at fælles Lovgivning for sindssyge og aandssvage er vanskelig, fordi de Hensyn, der motiverer en Ordning, skulde være vidt forskellige for de to Grupper.

Det vil af det anførte fremgaa, at Sindssygehospitalet for at kunne gennemføre Behandlingen af og Forsorgen for de sindssyge i mindst lige saa høj Grad som Aandssvageanstalterne trænger til lovhjemlede Regler og til Regler, der slutter sig ganske nær til de for de aandssvage nu foreslaaede.

Retslægeraadet vilde derfor finde det meget beklageligt som ogsaa i Sagens Forhold ubegrundet, om der paa dette Punkt lovgives særlig for de aandssvage. Kun rent anbringelsesmæssigt adskiller visse aandssvage sig fra visse sindssyge, medens de aandssvage paa den anden Side med Hensyn til de sjælelige Defekters Medfødthed eller Fremtræden fra tidligste Barnealder bliver en Parallel til de forskellige Former af konstitutionel Psykopati. Raadet vil derfor principalt fastholde som det rigtigste Standpunkt, at der bør lovgives under eet for de to Grupper af psykisk abnorme, sindssyge og aandssvage, men vil, hvis det heller ikke paa nærværende Tidspunkt skønnes muligt at gennemføre visse fælles Lovregler, indtrængende henstille, at Spørgsmaalet om Gennemførelse af Regler for sindssyge Personers Hospitalsophold i Overensstemmelse med det anførte snarest tages op til fornyet særlig Behandling i Rigsdagen.

Det foreliggende Lovforslags §§ 2—4 giver ikke Retslægeraadet Anledning til særlige Bemærkninger.

I Lovforslagets §§ 5—9 er givet Regler for simpel Sterilisation (Vasectomi og resectio tubarum) af aandssvage. Tilsvarende Regler findes nu i Lov af 1. Juni 1929 § 2, der gælder *alle* psykisk abnorme.

Da Loven af 1929 er en Forsøgslov, begrænset til 5 Aars Varighed, maa det formodes at være nødvendigt at undersøge, hvilke Resultater der er opnaaet efter denne Lov, som mulig kunde motivere et nyt Lovforslag:

De Oplysninger, der foreligger fra de forløbne ca. 4½ Aar, belyser væsentlig følgende fire Spørgsmaal:

- a) Hvilke Aandssvage-Typer har man indstillet til Sterilisation?
- b) Efter hvilke Kriterier er Tilladelse til Sterilisation givet?
- c) Hvorledes er Operationen forløbet?
- d) Hvorledes er det gaaet den aandssvage efter Sterilisationen?

Medens de tre første Spørgsmaal nogenlunde kan besvares straks paa Grundlag af de afgivne lægelige Indstillinger om Sterilisationen og Bedømmelsen af Operations-Udvalgenes Betænkninger m. m.